

Määttässuvun Y-DNA tutkimuksista

Yleistä

- Ihmisen ominaisuudet määrittelevä geenistö on aina sekoitus kaikista esi-isistä ja esi-äideistä.
- Sekä miehillä että naisilla löytyy kuitenkin geenistöstä ”alkuperämerkintä”, joka ei muutu kuin pienin mutaatioin. Näiden muutosten kehittymistäkin voidaan sekä ajallisesti, että paikallisesti seurata jopa 60 000 vuotta taaksepäin. Miehellä tällainen on Y-sukupuolikromosomi, mikä periytyy vain suoralta isälinjalta. Vastaavasti naisen mitokondrio periytyy vain suoralta äitilinjalta.
- Suomalaiset naiset ovat erittäin ”yleiseurooppalaisia”, ainoa poikkeus on noin 30% osuus ”saamelaisjuuria”. Tämä kertoo suomensukuisten miesten ottaneen runsaasti vaimoja saamelaisesta alkuperäisväestöstä.
- Suomalaiset miehet puolestaan ovat vahvasti (59%) kantasuomalaista ryhmää N3. Länneistä on saatu melkoisesti (29%) ”viikinkimarkkeria” ryhmää I1a erityisesti läntiseen Suomeen sekä Ukrainan aroalueelta noin 11% R-ryhmiä.

Määttässuvun tutkimuksen ensi vaiheen tuloksia (vain miesten Y-DNA tutkimus)

Olemme tähän mennessä saaneet analyysitulokset 6 näytteestä lopullisella 25 markkerin tasolla. Nämä ensimmäiset tiedot ovat yllättäviä ja kovasti mielenkiintoisia. Tulosten tulkinnan päätekijä on mahdollisuus vertailla harvoja omiamme kymmeniin tuhansiin aiempiin tutkimuksiin Suomessa ja maailmalla.

Alustavat johtopäätökset ovat pääpiirtein

- **Määttäillä ja perus-Määttäisillä** (muut kuin Pekka Heikinpojan jälkeläiset, vain idässä Raudusta Pieliselle) on yhteinen esi-isä haploryhmässä N (tn N3), mikä on yleisin tyyppi Kannaksella (jopa 79% kaikista) ja jota voi myös luonnehtia kantasuomalaiseksi tyyppiä (Karjalassa äyrämöisiksi). Se on kehittynyt muinaisista läntisistä ”mammutinmetsästäjistä”, jotka elivät jääkauden lopulla Uralin pohjoisosan molemmin puolin.
 - Haarautuminen tapahtui suuruusluokkaa 15 sukupolven takana. Kirkonkirjoista tiedämme, ettei tämä liene mahdollista ainakaan 12 sukupolvea lähempänä. Sukukirjamme arvailu 1400-1500 lukujen ajoista näyttää varsin oikealta.
 - Muista rekisterissä jo olevista koetuloksista ilmenee, että tähän samaan ”veljesten” ryhmään kuuluu ainakin parikymmentä muuta poikalinjan jälkeläishaaraa aivan muilla sukunimillä (meille ”velihaaroja”) eri puolilla Suomea, mutta pääosin maan itäosissa. Useimmat ovat haarautuneet 5-30 sukupolvea aiemmin. ”Veljeksiä” löytyy myös Pohjois-Venäjällä, mihin karjalaisia on aikojen saatossa kulkeutunut.
 - Nämä suvut kuuluvat selvästikin sellaiseen ikivanhaan suomalaisten miesten ryhmään, josta on syntynyt hyvin monia kantasuomalaisia sukuja. Samalla tulos kertonee, että noita perisuomalaisia metsästäjäklaaneja on ollut vain muutama maamme ensi kerran asutettaessa.
 - Äitilinjojen kautta myös Pekka Heikinpojan jälkeläisten geenistö on valtaosin tästä karjalaisten joukosta peräisin (noin 400 vuotta, noin 15 sukupolvea verensekoitusta).
- **Tutkittu Kallonen on myös haploryhmää N ja hänellä on yhteinen esi-isä Määttäien ja Määttästen kanssa**, mutta ilmeisesti 20-50 sukupolven takana. Hänkin on siis samaa vanhaa karjalaista isälinjaa, eikä selvästikään länneistä tullut. Koska hän on ainoa tutkittu Kallonen, niin ei ole vielä varmaa ovatko kaikki Kalloset eri isälinjaa kuin Pekka Heikinpoika.
- **Tutkittu Pekka Heikinpojan jälkeläinen (Martti T) kuuluu aivan eri haploryhmään I1a**, mikä on Satakunnassa yleinen (52%) ”viikinkityyppi muinaisia peuranmetsästäjiä” (ei tietenkään ole vielä täysin varmaa että kaikki PHp oletetut miesjälkeläiset ovat samaa ryhmää). Tulos on odotettu ja olisi hyvin sopusoinnussa Satakunnasta vävyksi tullutta Kalloa koskevan oletuksen kanssa. Ainoa yllätys on, ettei sukusidettä Karjalan Kalloin-sukuun olisikaan (yhteispeliähän oli mm Viipurin ratsurykmentin papin yhteisessä kustantamisessa). Rekistereissä löytyy kuitenkin muina ”karjalaisina velihaaroina” suuruusluokkaa 15 sukupolven takana koko joukko Kaartisia ja ainakin 1 Kemppinen, 1 Kortelainen ja 1 Nevalainen sekä kauempana joukko muita sukuja. Suunnilleen 5-10 sukupolvea aikaisemmin haarautuneina löytyy ”veljeksiä” runsaasti Satakunnasta ja edelleen 5-10 sukupolvea aiemmin eteläisestä Skandinaviasta ja Irlannin meren ympäriltä (Skotlanti, Irlanti, Englannin länsiosat) eli kaikkialta mihin viikinkien läntinen retkeily ja asutus suuntautui noin 1000 vuotta sitten.

Tutkimuksia ja vertailuja jatketaan